

Sygn. akt VI GC 87/17 upr/3

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 września 2017 r.

Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Jolanta Brzęk

Protokolant: stażysta Monika Kucharczyk

po rozpoznaniu w dniu 7 września 2017 r. w Tychach

na rozprawie

sprawy z powództwa:

G. B.

przeciwko:

A. U.

o zapłatę

- 1) oddala powództwo w całości;
- 2) zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1 817,00 zł (jeden tysiąc osiemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Jolanta Brzęk

Sygn. akt VI GC 87/17/3

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 2 listopada 2016 roku (data stempla pocztowego) powód G. B. wniósł o zasądzenie od pozwanej A. U. kwoty 8.291,49 zł wraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia 2 listopada 2016 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że prowadzi działalność gospodarczą w zakresie usług transportowych. W lipcu 2016 r. strony zawarły umowę, na mocy której pozwana zleciła powodowi wykonanie dwóch transportów. Powód wykonał swoje zobowiązanie w całości w związku z czym wystawił na rzecz pozwanej dwie faktury VAT opiewające na kwotę 896,13 euro oraz 1033,20 euro. Pismem z dnia 3 października 2016 r. powód wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 8 291,49 zł. Pozwana odmówiła zapłaty za wykonany transport.

W dniu 30 listopada 2016 roku Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy wydał w sprawie VI GNc 3100/16 nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

W ustawowym terminie pozwana A. U. wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty zaskarżając go w całości, wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwana podniosła, że roszczenie dochodzone pozwem jest bezzasadne ponieważ powód nie wykonał ciężącego na nim obowiązku spełnienia świadczenia wzajemnego w postaci transportu ładunku zgodnie ze zleceniem transportowym, na skutek czego ładunek został uszkodzony, a zlecenie nie zostało wykonane. Pozwana wskazała, że warunkiem zlecenia wykonania usługi był przewóz towaru wywrotką – suchą, czystą, pokrytą plandeką zabezpieczająca ładunek przed wpływami atmosferycznymi. Po sprawdzeniu towaru w Magazynie paszowym ‘ (...) w S. Wielkich odmówiono jego przyjęcia. Jak okazało się plandeka mająca zabezpieczać towar była dziurawa i nieszczelna, na skutek czego doszło do zamoczenia i zmieszczania towaru przez padający podczas transportu deszcz. Nadawca towaru B. M. (1) zgłosiła reklamację transportową pozwanej i przedstawiła dokumentację fotograficzną obrazującą nieszczelność plandeki i zamoczony towar. Ostatecznie auto wraz z towarem wróciło do miejscowości P. w Holandii gdzie z uwagi na zły stan samochodu odmówiono ponownego załadunku.

Sąd ustali co następuje:

Pozwana zleciła wykonanie powodowi usługi transportowej polegającej na przewozie śruty sojowej P. z Holandii do S. Wielkich w Polsce. W zleceniu transportowym z dnia 28 lipca 2016 r. wskazano, że wywrotka służąca do transportu towaru ma być sucha, czysta, przykryta plandeką zabezpieczająca ładunek przed wpływami czynników atmosferycznych. Wskazano również, że transport ma być objęty certyfikatem bezpieczeństwa G..

Śruta w trakcie transportu uległa zamoczeniu, gdyż plandeka, którą był przykryty towar była dziurawa. Po dostarczeniu śruty do odbiorcy w Polsce, odbiorca zakwestionował jakość towaru, wskazując, że śruta jest zamoczona i z tego powodu niezdatna do przyjęcia ze względu na wymogi przewidziane w systemie bezpieczeństwa G.. Kontrahent z Holandii tj. (...) zwrócił się o przetransportowanie towaru z powrotem do Holandii w celu ustalenia przyczyny zamoczenia towaru oraz ewentualnej wymiany. (...) po ponownym dotarciu transportu z ładunkiem do P., stwierdziło, że zamoczenie było spowodowane dziurami w plandece oraz, że pojazd nie spełnia wymogów przewidzianych w standardach G. i odmówiło dokonania ponownego załadunku towaru.

Dowód: zlecenia transportowe (34-35, 36-37), CMR (k. 39, 40, 43), zeznania świadka K. U. (k. 108-109), dokumentacja zdjęciowa (k. 54-66), pismo z dnia 3.08.2016 r. (k. 75), maile (k. 45-53, 67-73).

Dnia 8 sierpnia 2016 r. powód wystawił na rzecz pozwanej fakturę VAT nr (...) w kwocie 896,13 euro oraz fakturę VAT nr (...) w kwocie 1033,20 euro.

Dowód: faktury VAT (k. 13, 16, 38, 42).

Pozwana nie otrzymała zapłaty od B. M. (2) za wykonany transport.

Dowód: zeznania świadka K. U. (k. 108-109), pismo z dnia 3.08.2016 r. (k. 75)

Pozwany po otrzymaniu od powoda dokumentów i faktur za wykonany transport złożył pisemną reklamację równocześnie odsyłając dokumenty i wystawione faktury bez księgowania. Powód nie uznał złożonej reklamacji.

Dowód: zeznania świadka K. U. (k. 108-109), reklamacja (k. 74) maile (k. 45-53, 67-73), pismo z dnia 3.08.2016 r. (k. 75)

Oceniając materiał dowodowy zgromadzony w sprawie stwierdzić należy, że decydujące znaczenie miały dowody z CMR i innych dokumentów, którym Sąd dał wiarę w całości, gdyż ani treść ani ich autentyczność nie zostały przez strony zakwestionowane.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania złożone przez K. U., ponieważ są logiczne, konsekwentne oraz korespondują z materiałem dowodowym zebrany w sprawie.

Sąd ustali co następuje:

Powództwo wytoczone w niniejszej sprawie przez powoda G. B. przeciwko pozwanej A. U. nie zasługiwało na uwzględnienie w żadnej mierze.

Strona powodowa wywodzi swoje roszczenie z zawartej pomiędzy stronami umowy przewozu. Pozwana podniosła natomiast, że roszczenie dochodzone pozwem jest bezzasadne ponieważ powód nie wykonał ciężącego na nim obowiązku spełnienia świadczenia wzajemnego zgodnie z postanowieniami zawartej umowy.

Sąd ustalił, że pozwana zleciła wykonanie powodowi usługi transportowej polegającej na przewozie towaru z Holandii do Polski. W zleceniu transportowym z dnia 28 lipca 2016 r. wskazano w sposób wyraźny, że wywrotka służąca do transportu towaru ma być sucha czysta, przykryta plandeką zabezpieczająca ładunek przed wpływami czynników atmosferycznych. Wskazano również, że transport ma być objęty certyfikatem bezpieczeństwa G..

Zgodnie z art. 774 k.c. przez umowę przewozu przewoźnik zobowiązuje się w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa do przewiezienia za wynagrodzeniem osób lub rzeczy. Jednocześnie zgodnie z art. 775 k.c. przepisy tytułu niniejszego stosuje się do przewozu w zakresie poszczególnych rodzajów transportu tylko o tyle, o ile przewóz ten nie jest uregulowany odrębnymi przepisami. Ze względu na fakt, iż miejsce przyjęcia przesyłki do przewozu i miejsce przewidziane dla jej dostawy znajdowały się w dwóch różnych krajach, do zawartych umów stosuje się przepisy Konwencji genewskiej o umowie międzynarodowego przewozu drogowego towarów (CMR) z dnia 19 maja 1956 r.

Zgodnie z art. 17 pkt 1 konwencji o umowie międzynarodowego przewozu drogowego towarów (CMR) z dnia 19 maja 1956 r. Przewoźnik odpowiada za całkowite lub częściowe zaginięcie towaru lub za jego uszkodzenie, które nastąpiło w czasie między przyjęciem towaru a jego wydaniem, jak również za opóźnienie dostawy. Przewoźnik jest zwolniony od tej odpowiedzialności, jeżeli zaginięcie, uszkodzenie lub opóźnienie spowodowane zostało winą osoby uprawnionej, jej zleceniem nie wynikającym z winy przewoźnika, wadą własną towaru lub okolicznościami, których przewoźnik nie mógł uniknąć i których następstwom nie mógł uniknąć i których następstwom nie mógł zapobiec. (ust. 2).

Zgodnie z treścią art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na stronie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Uwzględniając treść art. 6 k.c. trzeba stwierdzić, że do osoby występującej z pozwem należy udowodnienie faktów pozytywnych, które stanowią podstawę powództwa, gdyż z faktów tych wywodzi ona swoje prawo. Do przeciwnika natomiast należy wykazanie okoliczności niweczających to prawo lub uniemożliwiających jego powstanie (OSNP 1998/18/537). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.) (OSNC 1997/6-7/76 Przegląd Sądowy 2001/4/81). Innymi słowy na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie, a na stronie pozwanej obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających jej wnioski o oddalenie powództwa.

Z treści art. 18 ust. 1 CMR wynika, że dowód, że zaginięcie, uszkodzenie lub opóźnienie spowodowane zostało jedną z przyczyn przewidzianych w art. 17 ust. 2 ciąży na przewoźniku. W treści tego przepisu wynika dodatkowy ciężar dowodu.

W toku postępowania dowodowego przeprowadzonego w sprawie, powód nie wykazał, że szkoda w ładunku nie nastąpiła z jego winy. Wynika z niego ponad wszelką wątpliwość, że odpowiedzialność za szkodę w ładunku ponosi powód – przewoźnik. Z artykułu 17 Konwencji wynika domniemanie, że jeżeli do szkody doszło po załadowaniu towaru, to odpowiedzialność za szkodę ponosi ten przewoźnik, który transportował towar. Jeśli zachodziłyby inne okoliczności wymienione w art. 18 CMR, to ciężar dowodu spoczywa na transportującym ładunek.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe w ocenie Sądu wykazało, że do szkody doszło podczas transportu, po załadowaniu towaru u nadawcy w Holandii. Przemawia za tym przede wszystkim treść CMR, z którego nie wynika, że na pojazd został załadowany ładunek wadliwy lub uszkodzony, albo w inny sposób niepełnowartościowy. Gdyby tak było kierowca winien uczynić o tym wzmiankę na CMR. Skoro brak o tym informacji, a odbiorca w Polsce odmówił odbioru, to znaczy, że do uszkodzenia ładunku doszło podczas transportu.

Pozwana za pomocą zeznań świadka K. U. oraz przedłożonej dokumentacji zdjęciowej wykazała, że trakcie transportu towar uległ zamoczeniu, gdyż plandeka którą był przykryty towar była dziurawa. Strona powodowa nie przedłożyła w sprawie żadnych dowodów dla wykazania, że transport był dobrze zabezpieczony zgodnie z wymogami systemu bezpieczeństwa G. oraz, że nie odpowiada za uszkodzenie towaru.

W związku z niewłaściwym zabezpieczeniem towaru, po dostarczeniu śruty sojowej do odbiorcy w Polsce, odbiorca zakwestionował jakość towaru, wskazując, że śruta jest zamoczona i z tego powodu niezdolna do przyjęcia ze względu na wymogi przewidziane w systemie bezpieczeństwa G.. Nieprzyjęcie dostarczonego przez powoda towaru skutkowało tym, że pozwana nie otrzymała zapłaty od B. M. (2) za wykonany transport.

Mając powyższe na uwadze należy uznać, że strona powodowa nie wykonała przedmiotu zawartej pomiędzy stronami umowy, gdyż wykonany transport nie spełniał norm bezpieczeństwa przewidzianych w certyfikacie G. co skutkowało uszkodzeniem towaru. Jak wynika z danych o transporcie oraz przepisów o przewozie tak specyficznych ładunków jak te opatrzone certyfikatem G., użycie części tylko ładunku w zakresie nieuszkodzonym nie wchodziło w tym przypadku w rachubę.

Nie ma racji powód, że to pozwanego obciążał obowiązek wykazania, że plandeka była uszkodzona. Nie uzasadnione też jest twierdzenie, że to nadawcę obciążała konieczność sprawdzenia szczelności plandeki, ponieważ warunki w jakich ma być przewożony ładunek zostały szczegółowo określone w zleceniu transportowym. Powód przyjmując zlecenie wiedział jakie warunki ma spełniać samochód do transportu. Fakt nie zrobienia zdjęć u odbiorcy nie ma znaczenia, ponieważ z treści CMR wynika odmowa odbioru ładunku. Skoro odmówiono odbioru i transport wracał do nadawcy, to okoliczność podziurawienia plandeki i zamoczenia ładunku mogła się tylko pogłębić. Gdyby było inaczej kierowca powinien był dokonać znowu wglądu do ładunku i uczynić wzmianki uwalniające go od odpowiedzialności.

Na marginesie zauważyć należy, że pozwana skierowała do powoda reklamację pisemną zgodnie z wymogami i terminami oznaczonymi w konwencji CMR.

Mając powyższe na uwadze Sąd oddalił powództwo w całości jako bezzasadne.

O kosztach postępowania orzeczono w punkcie 2 wyroku na podstawie art. 98 i 99 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Na łączną kwotę kosztów postępowania strony pozwanej złożyły się kwoty: 279 17 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa, 1800 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego ustalona zgodnie z §2 pkt. 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych co daje łączną kwotę 1817 zł.

SSR Jolanta Brzęk